

Zaaknummer : **CBHO 2020/097.5**

Rechter(s) : Mrs. Borman, Streefkerk en Daalder

Datum uitspraak : 3 september 2020

Partijen : appellante en Vrije Universiteit

Trefwoorden : alternatieve selectiemethode
cognitieve toets
COVID 19 virus
decentrale selectie
hardheidsclausule
lockdown
naplaatsing
onbillijkheid van overwegende aard
rangnummer
rankingnummer
Regeling aanmelding en toelating hoger onderwijs
Reglement Selectie en plaatsing
Studielink
Uitvoeringsregeling Selectie en plaatsing

Artikelen : WHW: artikel 7.53
Awb: artikel 8:72, derde lid, aanhef en onder b
Regeling aanmelding en toelating hoger onderwijs: artikel 4.5
Regeling aanmelding en toelating hoger onderwijs: artikel 4.7
Regeling aanmelding en toelating hoger onderwijs: artikel 4.8
Uitvoeringsregeling Selectie: artikel 13

Uitspraak : ongegrond

Hoofdoverwegingen : ***De beoordeling door het College***
2.3.1. Onder de gegeven omstandigheden heeft verweerder naar het oordeel van het College een terechte beslissing genomen door de toetsdag in het kader van de tweede ronde van de selectieprocedure te laten vervallen. Op 12 maart 2020 zijn in verband met het COVID-19 virus landelijke maatregelen afgekondigd die op dat moment golden tot 31 maart 2020. Die maatregelen hielden in dat mensen moesten thuiswerken indien mogelijk en dat evenementen met meer dan 100 personen werden afgelast. De toetsdag zou worden gehouden op 14 maart 2020 en daaraan zouden meer dan 100 kandidaten deelnemen. Verweerder heeft zich verder op het gemotiveerde standpunt gesteld dat alternatieve toetsing in het kader van de tweede ronde niet mogelijk was. Volgens verweerder zijn de mogelijkheid van het afleggen van de toetsen in kleinere groepjes en de mogelijkheid van het online afnemen van toetsen door middel van een Proctor Exam onderzocht, maar deze alternatieven bleken niet haalbaar. De fysieke afname van de toetsen in kleine groepjes werd vanwege het grote aantal studenten die uit verschillende hoeken van het land moesten komen en vanwege het besmettingsgevaar als een te groot risico beschouwd. Daarbij is van belang dat de intelligente lockdown op 15 maart 2020 is ingegaan. Wat betreft het online afnemen van de toetsen heeft verweerder gesteld enige ervaring te hebben met het afnemen van toetsen door middel van Proctor Exams, maar alleen in kleine groepen en dat is niet altijd vlekkeloos verlopen. Bovendien verkeerden de kandidaten niet allemaal in gelijke omstandigheden indien zij de toets thuis zouden moeten afleggen. Dit standpunt van verweerder is begrijpelijk en niet onredelijk en naar het oordeel van het College mocht verweerder, anders dan appellante betoogt, onder die omstandigheden na de eerste ronde van de selectieprocedure overgaan

tot selectie door de ranking van de kandidaten te bepalen aan de hand van de op dat moment over hen bekende informatie.

2.3.2. Vast staat verder dat verweerder heeft beslist om Methode B te gebruiken om de kandidaten ten opzichte van elkaar te ranken. Reden voor die beslissing is dat Methode A een lotingselement bevat, hetgeen in strijd is met artikel 7.53, tweede lid, van de WHW. Vast staat ook dat verweerder per ongeluk een bestand naar Studielink heeft gestuurd, waarin de rankingnummers op basis van Methode A, dat is de selectiemethode die verweerder uitdrukkelijk niet wilde gebruiken voor de ranking, waren opgenomen. Als gevolg van deze door verweerder erkende fout, heeft een groep kandidaten via Studielink een hoger rankingnummer doorgekregen dan in de persoonlijke toelichting is vermeld. Die situatie deed zich bij appellante niet voor. Het via Studielink aan appellante gecommuniceerde rankingnummer komt overeen met het in de persoonlijke toelichting vermelde rankingnummer.

2.3.3. Ter zitting heeft verweerder verklaard dat appellante, hoewel dat rankingnummer niet aan haar is gecommuniceerd, op grond van Methode B het rankingnummer 535 zou hebben gehad. Ter zitting is verder gebleken dat appellante, uitgaande van zowel het rankingnummer dat via Studielink aan haar is gecommuniceerd (nummer 553), als van het rankingnummer dat is gebaseerd op Methode B (nummer 535) niet direct geplaatst zou zijn voor de opleiding. Ook via naplaatsing zou zij geen toelatingsbewijs voor de opleiding hebben kunnen bemachtigen. Daarvoor zijn de beide rankingnummers te hoog. In zoverre heeft het geen toegevoegde waarde om de beslissing van 20 april 2020 te vernietigen en appellante alsnog het op Methode B gebaseerde rankingnummer toe te kennen. Daarmee onderscheidt de situatie van appellante zich van de situatie in de zaken met nrs. 2020/104.5 en 2020/106.5 (www.cbho.nl). Appellante heeft verder ter zitting van het College toegelicht dat zij niet zozeer een toelatingsbewijs voor de opleiding wenst te bemachtigen, maar dat zij wil bereiken dat verweerder haar alsnog in de gelegenheid stelt om een vervangende toets in het kader van de tweede ronde af te leggen om te laten zien dat zij de kwaliteiten heeft om de opleiding met succes af te ronden.

2.3.4. Verweerder heeft daarover ter zitting van het College toegelicht dat het afleggen van een vervangende toets in de situatie van appellante niet mogelijk is. Daarbij is volgens verweerder van belang dat in de normale situatie de eerste ronde van de selectieprocedure is bedoeld om de geschiktheid van de kandidaten voor de bacheloropleiding Geneeskunde te bepalen. Vervolgens worden de kandidaten, die doorgaan naar de tweede ronde en dus in beginsel geschikt zijn voor de opleiding, in de tweede ronde ten opzichte van elkaar gerankt door middel van het afleggen van toetsen. Omdat in deze bijzondere situatie geen enkele kandidaat de toetsen in de tweede ronde heeft afgelegd en de ranking inmiddels heeft plaatsgevonden, heeft het afleggen van een vervangende toets door appellante volgens verweerder geen toegevoegde waarde. Zij is dan de enige kandidaat die een vervangende toets heeft afgelegd en het is niet mogelijk om haar onder die ongelijke omstandigheden te ranken ten opzichte van andere kandidaten die geen toets hebben afgelegd. Dat geldt, aldus verweerder, ook indien appellante samen met de andere bezwaarmakers in de gelegenheid zou worden gesteld om een

vervangende toets af te leggen. Verweerder heeft aangegeven dat ongeveer 50 kandidaten bezwaar hebben gemaakt. Ook in die situatie heeft de ranking al plaatsgevonden en is het niet mogelijk om die 50 kandidaten, die bezwaar hebben gemaakt die een vervangende toets hebben afgelegd te ranken ten opzichte van de kandidaten die zo'n toets niet hebben afgelegd, aldus verweerder. Gezien het systeem van de decentrale selectie, waarbij een onderlinge ranking tussen kandidaten plaatsvindt en de bijzondere omstandigheden waaronder de selectie dit jaar heeft moeten plaatsvinden, onderschrijft het College dit standpunt van verweerder. Verweerder heeft dan ook terecht geen aanleiding gezien om appellante alsnog in de gelegenheid te stellen een vervangende toets af te leggen, dan wel haar op grond van de in artikel 4.8, zevende lid, van de Regeling aanmelding neergelegde hardheidsclausule een toelatingsbewijs te verstrekken. Verweerder heeft appellante voldoende gecompenseerd door haar aanmelding voor het jaar 2020 te laten vervallen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 20 april 2020 heeft de selectiecommissie namens verweerder aan appellante het rankingnummer 553 toegekend in het kader van de decentrale selectie voor de bacheloropleiding Geneeskunde aan de Vrije Universiteit.

Bij beslissing van 6 augustus 2020 heeft verweerder het bezwaar tegen deze beslissing gegrond verklaard, maar de beslissing van 20 april 2020 gehandhaafd. Daarnaast heeft verweerder besloten om, indien het rankingnummer 553 niet tot plaatsing leidt, de aanmelding van appellante voor het jaar 2020 te laten vervallen.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep ingesteld bij het College.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 augustus 2020, waar appellante, bijgestaan door mr. W. Brussee, advocaat te Den Haag en verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, vergezeld door drs. M.A. Westerhof-Sinke, voorzitter van de selectiecommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

Juridisch kader

2.1. Artikel 7.53 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), voor zover van belang, luidt als volgt:

“1. Het instellingsbestuur kan per opleiding in verband met de beschikbare onderwijscapaciteit het maximum aantal studenten vaststellen dat voor de eerste maal kan worden ingeschreven voor de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding. De vaststelling geschiedt voor een studiejaar. [...].

2. Het instellingsbestuur selecteert de aspirant-studenten in verband met de beschikbare onderwijscapaciteit uitsluitend op grond van kwalitatieve criteria. Het aantal soorten kwalitatieve selectiecriteria bedraagt ten minste twee.

[...].”

Artikel 4.5 van de Regeling aanmelding en toelating hoger onderwijs (hierna: de Regeling aanmelding) luidt, voor zover van belang, als volgt:

“1. Een kandidaat kan zich per fixusopleiding in totaal maximaal drie keer aanmelden.

[...].

6. Een kandidaat kan een verzoek bij het instellingsbestuur indienen om zijn aanmelding te laten vervallen, als hij er in dat jaar niet in slaagt te voldoen aan de vooropleidingseisen, bedoeld in artikel 7.24 van de wet, dan wel aan nadere vooropleidingseisen vo-ho, de nadere vooropleidingseisen mbo-hbo of de bijzondere nadere vooropleidingseisen, bedoeld in de artikelen 7.25a en 7.25b van de wet.

7. Het instellingsbestuur laat de aanmelding van een kandidaat vervallen, als de kandidaat voor 1 september bij het instellingsbestuur daartoe een verzoek indient als bedoeld in het zesde lid. Het instellingsbestuur handelt het verzoek voor 1 oktober af.”

Artikel 4.7 van de Regeling aanmelding luidt, voor zover van belang, als volgt:

“ 1. Het instellingsbestuur draagt er zorg voor dat de selectieprocedure uiterlijk 14 april is afgerond.

[...].”

Artikel 4.8 van de Regeling aanmelding luidt, voor zover van belang, als volgt:

“[...].

4. De instelling bericht via Studielink op 15 april de kandidaat over de uitkomst van de selectie voor de opleiding of opleidingen waaraan hij heeft deelgenomen en reikt daarbij tevens een rankingnummer of een bewijs van toelating uit.

[...].

7. In afwijking van het vierde lid verstrekt het instellingsbestuur een bewijs van toelating als het vaststelt dat er sprake is van onbillijkheid van overwegende aard als geen bewijs van toelating wordt verstrekt.

[...].”

De selectie voor de bacheloropleiding Geneeskunde geschiedt aan de hand van het Reglement Selectie en plaatsing (hierna: het Reglement Selectie). Binnen de selectieprocedure wordt een onderscheid gemaakt tussen selectie via Track A en selectie via Track B. Kandidaten die voltijds in hun eindexamenjaar van het VWO zitten op het moment van selectie en het juiste profiel hebben, nemen deel aan Track A. De overige kandidaten nemen deel aan Track B. Van de opleidingsplaatsen is 70% gereserveerd voor kandidaten binnen Track A en 30% voor kandidaten binnen Track B. Voor zowel Track A als Track B geldt dat de selectie plaatsvindt op basis van een aantal in het Reglement Selectie genoemde criteria en dat de selectieprocedure twee rondes kent. De eerste ronde houdt in een selectie aan de hand van de door de kandidaten ingediende inschrijfformulieren en de daarbij behorende bewijsstukken. De tweede ronde van de selectie bestaat uit cognitieve toetsing, waarbij de kandidaten worden getest op studievaardigheden die noodzakelijk zijn om de opleiding Geneeskunde met succes te kunnen volgen.

Bij het Reglement Selectie behoort de Uitvoeringsregeling Selectie en plaatsing (hierna: de Uitvoeringsregeling Selectie). Artikel 13 van de Uitvoeringsregeling Selectie luidt, voor zover van belang, als volgt:

“[...].

2. Als het bezwaar gegrond wordt verklaard en er wordt besloten dat een bewijs van toelating aan de kandidaat wordt verstrekt, geldt dit bewijs van toelating op het studiejaar waarvoor het verzoek tot inschrijving was ingediend.

3. Aan de kandidaat aan wie na een gegrond verklaard bezwaar een bewijs van toelating wordt verstrekt, kan in afwijking van lid 2 een bewijs van toelating voor het opvolgende studiejaar worden uitgereikt indien:

a. er geen bewijzen van toelating meer beschikbaar zijn en komen voor het studiejaar waar het verzoek tot inschrijving op zag;

b. op het bezwaarschrift na de aanvang van het studiejaar, oftewel na 1 september, wordt besloten;

c. de kandidaat zelf verzoekt om een bewijs van toelating voor het opvolgende studiejaar.”

Voorgeschiedenis en besluitvorming

2.2. Appellante heeft de wens om de bacheloropleiding Geneeskunde aan de Vrije Universiteit te volgen. Zij heeft zich daarom aangemeld voor de selectieprocedure. Zij heeft deelgenomen aan de selectieprocedure binnen Track B. De eerste ronde van de selectieprocedure heeft zij doorstaan en ze mocht deelnemen aan de tweede ronde. Als gevolg van de situatie in verband met het COVID-19 virus heeft de selectiecommissie echter besloten om de toetsdag in het kader van deze tweede ronde, die op 14 maart 2020 gepland stond, te annuleren. De selectiecommissie heeft vervolgens besloten om geen alternatief voor de toetsen aan te bieden, maar een alternatieve selectiemethode toe te passen. Op basis van die selectiemethode, die een lotingselement bevat, heeft appellante bij beslissing van 20 april 2020 het rankingnummer 553 toegekend gekregen. Omdat zij het niet eens is met het aan haar toegekende rankingnummer heeft zij tegen deze beslissing bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij zijn beslissing van 6 augustus 2020 gegrond verklaard, maar hij heeft het rankingnummer toch gehandhaafd. Daarnaast heeft verweerder besloten om, indien het rankingnummer 553 niet tot plaatsing leidt, de aanmelding van appellante voor het jaar 2020 te laten vervallen.

2.2.1. Uit het dossier en het verhandelde ter zitting van het College is over de gang van zaken tijdens de selectieprocedure verder het volgende naar voren gekomen. Omdat de tweede toetsdag geen doorgang heeft kunnen vinden, heeft de selectiecommissie een selectiemethode ontwikkeld om tot een ranking van de kandidaten te komen op basis van de resultaten uit de eerste ronde. Die selectiemethode hield in dat de meerderheid van de kandidaten direct zou worden geselecteerd op basis van hun hoge score in ronde 1. De overige kandidaten zouden worden gerankt op basis van een gewogen loting, waarbij de score van ronde 1 en de bèta-cijfers zijn betrokken. Deze selectiemethode is, aldus de selectiecommissie, voorgelegd aan de juridische afdeling en akkoord bevonden, omdat in ronde 1 al ten minste twee kwalitatieve selectiecriteria waren toegepast. Aanvankelijk heeft de selectiecommissie daarom beslist om deze selectiemethode (hierna: Methode A) voor de ranking van de kandidaten te gebruiken.

2.2.2. Op enig moment heeft de selectiecommissie echter bericht van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap ontvangen dat Methode A vanwege het lotingselement niet is toegestaan. Daarom heeft de selectiecommissie een alternatieve tweede selectiemethode ontwikkeld. Die selectiemethode houdt in dat de kandidaten worden gerankt op basis van de score in de eerste ronde en de bèta-cijfers. Deze selectiemethode (hierna: Methode B) bevat dus géén lotingselement. Verweerder heeft vervolgens beslist om Methode B te gebruiken voor de ranking van de kandidaten en niet Methode A.

2.2.3. Daarop zijn de rankingnummers, overeenkomstig artikel 4.8, vierde lid, van de Regeling aanmelding, op 15 april 2020 gepubliceerd via Studielink. De selectiecommissie heeft daarna een begin gemaakt met het versturen van de persoonlijke toelichtingen bij de rankingnummers. Omdat kandidaten vervolgens meldden dat het in de persoonlijke toelichting vermelde rankingnummer en het in Studielink gepubliceerde rankingnummer niet met elkaar correspondeerden, is de selectiecommissie gestopt met het versturen van de persoonlijke toelichtingen. Gebleken is dat in Studielink de rankingnummers, waarbij Methode A is gebruikt, zijn gepubliceerd. In de tot dan toe verstuurd persoonlijke toelichtingen stond echter het rankingnummer vermeld, waarbij Methode B is gebruikt. Volgens de selectiecommissie is deze fout ontstaan doordat onder tijdsdruk een verkeerd bestand, waarin de ranking op basis van Methode A was opgenomen, naar Studielink is verzonden.

2.2.4. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat is besloten om de in Studielink gepubliceerde rankingnummers, waarbij Methode A is gebruikt, voor de selectie aan te houden. Verder heeft verweerder een groep van kandidaten die door deze fout volgens hem het meest is gedupeerd alsnog geplaatst voor de opleiding. Dat is een groep van 50 kandidaten geweest die volgens het rankingnummer op basis van Methode B zeker zou zijn geplaatst voor de opleiding, maar volgens het rankingnummer in Studielink niet. Voor deze kandidaten geldt volgens verweerder dat zij, naar aanleiding van uitlatingen van de selectiecommissie, ervan mochten uitgaan dat zij een opleidingsplaats zouden hebben. De minister heeft toestemming verleend om deze groep van 50 kandidaten alsnog een opleidingsplaats te bieden. Ter zitting

is verder gebleken dat deze 50 plaatsen bovenop het normale aantal opleidingsplaatsen komen en dat het daarmee extra opleidingsplaatsen zijn. Het College gaat ervan uit dat de plaatsing van deze groep van 50 kandidaten geen invloed heeft op de reguliere naplaatsing van kandidaten.

2.2.5. Voor de beoordeling van het beroep van appellante is verder van belang dat zij op 15 april 2020 via Studielink het bericht heeft gekregen dat zij rankingnummer 553 toegekend heeft gekregen. Op diezelfde dag heeft zij ook een persoonlijke toelichting via de e-mail ontvangen. In die toelichting staat ook dat haar rankingnummer 553 is. Appellante valt dus niet in de groep van kandidaten die via Studielink een ander rankingnummer gecommuniceerd heeft gekregen dan via de persoonlijke toelichting.

Het beroep van appellante

2.3. Appellante is het niet eens met de beslissing van verweerder van 6 augustus 2020. Volgens appellante mocht van verweerder, nu hij heeft erkend dat de beslissing van 20 april 2020 in strijd is met het recht, worden verwacht dat hij haar zoveel mogelijk in de situatie zou brengen, waarin zij zou verkeren indien verweerder niet onrechtmatig zou hebben gehandeld. Dat betekent dat verweerder appellante in de gelegenheid zou moeten stellen om alsnog door middel van een zorgvuldig en valide onderzoek aan te tonen dat zij aan de in ronde 2 te toetsen kwalitatieve criteria voldoet om te worden toegelaten. Een andere mogelijkheid is dat verweerder aan appellante met toepassing van de in artikel 4.8, zevende lid, van de Regeling aanmelding neergelegde hardheidsclausule een bewijs van toelating zou hebben verstrekt. Verweerder heeft de stelling dat het aangewezen is om het rankingnummer in stand te laten, omdat de gevolgen van het terugdraaien van een onjuiste selectiemethode te verstrekkend zijn, niet gemotiveerd. Het geeft geen pas om de verstrekkende gevolgen voor rekening van appellante te laten komen, terwijl verweerder onrechtmatig heeft gehandeld, aldus appellante.

De beoordeling door het College

2.3.1. Onder de gegeven omstandigheden heeft verweerder naar het oordeel van het College een terechte beslissing genomen door de toetsdag in het kader van de tweede ronde van de selectieprocedure te laten vervallen. Op 12 maart 2020 zijn in verband met het COVID-19 virus landelijke maatregelen afgekondigd die op dat moment golden tot 31 maart 2020. Die maatregelen hielden in dat mensen moesten thuiswerken indien mogelijk en dat evenementen met meer dan 100 personen werden afgelast. De toetsdag zou worden gehouden op 14 maart 2020 en daaraan zouden meer dan 100 kandidaten deelnemen. Verweerder heeft zich verder op het gemotiveerde standpunt gesteld dat alternatieve toetsing in het kader van de tweede ronde niet mogelijk was. Volgens verweerder zijn de mogelijkheid van het afleggen van de toetsen in kleinere groepjes en de mogelijkheid van het online afnemen van toetsen door middel van een Proctor Exam onderzocht, maar deze alternatieven bleken niet haalbaar. De fysieke afname van de toetsen in kleine groepjes werd vanwege het grote aantal studenten die uit verschillende hoeken van het land moesten komen en vanwege het besmettingsgevaar als een te groot risico beschouwd. Daarbij is van belang dat de intelligente lockdown op 15 maart 2020 is ingegaan. Wat betreft het online afnemen van de toetsen heeft verweerder gesteld enige ervaring te hebben met het afnemen van toetsen door middel van Proctor Exams, maar alleen in kleine groepen en dat is niet altijd vlekkeloos verlopen. Bovendien verkeerden de kandidaten niet allemaal in gelijke omstandigheden indien zij de toets thuis zouden moeten afleggen. Dit standpunt van verweerder is begrijpelijk en niet onredelijk en naar het oordeel van het College mocht verweerder, anders dan appellante betoogt, onder die omstandigheden na de eerste ronde van de selectieprocedure overgaan tot selectie door de ranking van de kandidaten te bepalen aan de hand van de op dat moment over hen bekende informatie.

2.3.2. Vast staat verder dat verweerder heeft beslist om Methode B te gebruiken om de kandidaten ten opzichte van elkaar te ranken. Reden voor die beslissing is dat Methode A een lotingselement bevat, hetgeen in strijd is met artikel 7.53, tweede lid, van de WHW. Vast staat ook dat verweerder per ongeluk een bestand naar Studielink heeft gestuurd, waarin de rankingnummers op basis van Methode A, dat is de selectiemethode die verweerder uitdrukkelijk niet wilde gebruiken voor de ranking, waren opgenomen. Als gevolg van deze door verweerder erkende fout, heeft een groep kandidaten via Studielink een hoger

rankingnummer doorgekregen dan in de persoonlijke toelichting is vermeld. Die situatie deed zich bij appellante niet voor. Het via Studielink aan appellante gecommuniceerde rankingnummer komt overeen met het in de persoonlijke toelichting vermelde rankingnummer.

2.3.3. Ter zitting heeft verweerder verklaard dat appellante, hoewel dat rankingnummer niet aan haar is gecommuniceerd, op grond van Methode B het rankingnummer 535 zou hebben gehad. Ter zitting is verder gebleken dat appellante, uitgaande van zowel het rankingnummer dat via Studielink aan haar is gecommuniceerd (nummer 553), als van het rankingnummer dat is gebaseerd op Methode B (nummer 535) niet direct geplaatst zou zijn voor de opleiding. Ook via naplaatsing zou zij geen toelatingsbewijs voor de opleiding hebben kunnen bemachtigen. Daarvoor zijn de beide rankingnummers te hoog. In zoverre heeft het geen toegevoegde waarde om de beslissing van 20 april 2020 te vernietigen en appellante alsnog het op Methode B gebaseerde rankingnummer toe te kennen. Daarmee onderscheidt de situatie van appellante zich van de situatie in de zaken met nrs. 2020/104.5 en 2020/106.5 (www.cbho.nl). Appellante heeft verder ter zitting van het College toegelicht dat zij niet zozeer een toelatingsbewijs voor de opleiding wenst te bemachtigen, maar dat zij wil bereiken dat verweerder haar alsnog in de gelegenheid stelt om een vervangende toets in het kader van de tweede ronde af te leggen om te laten zien dat zij de kwaliteiten heeft om de opleiding met succes af te ronden.

2.3.4. Verweerder heeft daarover ter zitting van het College toegelicht dat het afleggen van een vervangende toets in de situatie van appellante niet mogelijk is. Daarbij is volgens verweerder van belang dat in de normale situatie de eerste ronde van de selectieprocedure is bedoeld om de geschiktheid van de kandidaten voor de bacheloropleiding Geneeskunde te bepalen. Vervolgens worden de kandidaten, die doorgaan naar de tweede ronde en dus in beginsel geschikt zijn voor de opleiding, in de tweede ronde ten opzichte van elkaar gerankt door middel van het afleggen van toetsen. Omdat in deze bijzondere situatie geen enkele kandidaat de toetsen in de tweede ronde heeft afgelegd en de ranking inmiddels heeft plaatsgevonden, heeft het afleggen van een vervangende toets door appellante volgens verweerder geen toegevoegde waarde. Zij is dan de enige kandidaat die een vervangende toets heeft afgelegd en het is niet mogelijk om haar onder die ongelijke omstandigheden te ranken ten opzichte van andere kandidaten die geen toets hebben afgelegd. Dat geldt, aldus verweerder, ook indien appellante samen met de andere bezwaarmakers in de gelegenheid zou worden gesteld om een vervangende toets af te leggen. Verweerder heeft aangegeven dat ongeveer 50 kandidaten bezwaar hebben gemaakt. Ook in die situatie heeft de ranking al plaatsgevonden en is het niet mogelijk om die 50 kandidaten, die bezwaar hebben gemaakt die een vervangende toets hebben afgelegd te ranken ten opzichte van de kandidaten die zo'n toets niet hebben afgelegd, aldus verweerder. Gezien het systeem van de decentrale selectie, waarbij een onderlinge ranking tussen kandidaten plaatsvindt en de bijzondere omstandigheden waaronder de selectie dit jaar heeft moeten plaatsvinden, onderschrijft het College dit standpunt van verweerder. Verweerder heeft dan ook terecht geen aanleiding gezien om appellante alsnog in de gelegenheid te stellen een vervangende toets af te leggen, dan wel haar op grond van de in artikel 4.8, zevende lid, van de Regeling aanmelding neergelegde hardheidsclausule een toelatingsbewijs te verstrekken. Verweerder heeft appellante voldoende gecompenseerd door haar aanmelding voor het jaar 2020 te laten vervallen.

Slotsom

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtsdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.J. Borman, voorzitter en mr. J.D. Streefkerk en mr. E.J. Daalder, leden, in tegenwoordigheid van mr. R. Grimbergen, als secretaris.